

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אנה שניידר

המבקשת כוכבה לוי

נגד

המשיב מדינת ישראל-רשות המסים - פקיד השומה ירושלים 1

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

הרקע

1. עניינה של התובענה, אשר הוגשה ביום 3.6.13 בדרך של המרצת פתיחה, בקשה לפסק דין הצהרתי לפיו מנוע המשיב מלנקוט בהליכי גביה נגד המבקשת ו/או רכושה, לשם גביית חוב מס של בעלה, מר יעקב לוי (להלן – הבעל).
- כמו כן, התבקש בית המשפט לחוות על ביטול והסרת צווי העיקול שהוטלו בשנת 2006 על בית המגורים של המבקשת בהר אדר (להלן – הבית) ועל המיטלטלין שבבית.
- עוד מבוקש היתר לפיצול סעדים, לצורך הגשת תובענה כספית נגד המשיב, הן לפיצויים בשל הנזקים הממוניים והלא ממוניים שנגרמו למבקשת עקב מעשי המשיב בהפעלת הליכי הגביה, והן להשבת החזרי מס שאושרו למבקשת אך קוזזו, לטענתה, שלא כדין על ידי המשיב כנגד חוב המס של הבעל (נספח 39 לכתב התביעה).
2. על פי כתב התביעה, לבעל הוצאה שומה לפי מיטב השפיטה ביום 13.7.00 (נספח 12 לכתב התביעה) (להלן – השומה) בשל חוב מס בסכום של כ - 1,600,000 ₪ (נכון ליום הגשת התביעה), אשר מקורו ברווח הון שצמח בשנת המס 1996 מפירוק שיתוף בחברת מוסך ינוע בע"מ (להלן – מוסך ינוע), אשר בה היה הבעל שותף בשיעור של 50% עם מר משה סיידה, ואשר במסגרת הסכם פירוק השיתוף שנחתם בשנת 1995 קיבל הבעל דיבידנדים שרווח ההון אשר צמח מהם הוא נשוא החוב של הבעל בהתאם לשומה.

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

- 1 לטענת המבקשת, מסירות היסטוריות ובאופן פורמאלי בלבד, נרשמה בעת הקמת החברה,
2 בשנת 1964, מניה אחת במוסך ינוע על שם כל אחת מנשות השותפים, דהיינו המבקשת
3 ורעייתו של משה סיידה, אך למניות אלה לא נלוו זכויות הצבעה או ניהול כלשהן.
4
5 לטענתה, אין לה כל קשר או מעורבות בחוב המס האמור, והמשיב מעולם לא טען כי
6 השומה הינה שומה משותפת לבעל ולמבקשת.
7
8 המבקשת מציינת כי לפי הידוע לה חוב המס של הבעל עומד במחלוקת רבת שנים, התלויה
9 ועומדת בערכאות, והמבקשת עצמה לא הייתה צד להליכים אלה ולא היה לה כל קשר או
10 מעורבות בהם.
11 לטענתה, עמדת המשיב המפורשת והחד משמעית במסגרת ההליכים שבינו לבין הבעל
12 (נעמ"ה 469/00 בבית המשפט המחוזי בירושלים) – ערעור על השומה שהגיש הבעל נגד
13 המשיב (להלן – ערעור השומה) – הייתה, כי החייב במס הוא הבעל ולא המבקשת.
14
15 בסעיפים 41 – 50 לכתב התביעה מציינת המבקשת כי מאז ומתמיד, החל ביום נישואיהם
16 בשנת 1964, הייתה קיימת בין בני הזוג הפרדת רכוש ברורה, ובשלב מסוים הוחלט לעגן
17 בכתב את ההפרדה האמורה, וכתוצאה מכך נחתם ביום 15.7.00 הסכם ממון/הפרדת רכוש,
18 שצורף כנספח 28 לכתב התביעה (להלן – הסכם הממון).
19
20 במסגרת הסכם הממון סוכם, בין היתר, על מכירת בית המגורים של בני הזוג במבשרת ציון,
21 שהיה אז בבעלותם המשותפת, ותמורת המכירה חולקה ביניהם.
22 מתוך חלקה בתמורה רכשה המבקשת, ביום 10.12.00, במימון מלא ממקורותיה הפרטיים,
23 מגרש בהר אדר ועליו נבנה הבית נשוא התובענה.
24
25 המבקשת צירפה תדפיסי בנק (נספח 32 לכתב התביעה) על מנת להוכיח כי כל התשלומים
26 עבור בניית הבית ורכישת המגרש שולמו מתוך חשבון בנק פרטי שלה.
27 הזכויות בבית נרשמו במלואן על שם המבקשת, והבעל מתגורר בו, לטענת המבקשת, כבר-
28 רשות בלבד.
29
30 המבקשת מודה כי בעת עריכת הסכם הממון היה בית המגורים במבשרת ציון משועבד
31 לטובת חברת אררט בע"מ להבטחת החזר הלוואה שנטלה חברת רודסטאר בע"מ, שהבעל
32 היה בעל מניות בה, ובין היתר על רקע שעבוד זה – דרשה המבקשת מהבעל לחתום על
33 הסכם הממון.
34

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

- 1 לטענת המבקשת, הדרך שבה בחרו בני הזוג לבצע את ההפרדה ביניהם במסגרת הסכם
- 2 הממון – מכירת הבית במבשרת ציון וחלוקת תמורת המכירה ביניהם ולא, למשל, בדרך של
- 3 העברה ללא תמורה מהאחד לשני - מהווה אינדיקציה ראשונה במעלה לאותנטיות של
- 4 הסכם הממון.
- 5 אינדיקציה נוספת טמונה, לטענתה, בחלוקה המאוזנת והשוויונית של הנכסים בינה לבין
- 6 הבעל.
- 7
- 8 6. בדיון שהתקיים ביום 6.4.14 הוסכם לוותר על הליך הוכחות ולעבור לסיכומים בכתב, בדרך
- 9 של השלמת טיעונים לאלה שנטענו בכתב התביעה ובתשובת המשיב.
- 10
- 11 כמו כן, הוסכם על צירופו של מסמך מ/ש1, שהוא פלט ממחשבי שני"מ, אשר בו מפורטים
- 12 יישומים של סעיפי פקודת המסים (גבייה) (להלן – פקודת הגביה) במקרה שלפנינו
- 13 (פרוטוקול עמ' 1 שורות 23 – 27), כאשר לצדדים ניתנה אפשרות לטעון לגבי משקלו של
- 14 מ/ש1 בסיכומיהם.
- 15
- 16 **טענות המבקשת**
- 17
- 18 7. המבקשת טוענת כי צווי העיקול הוטלו על רכושה בחוסר סמכות חוקית, ותוך שימוש פסול
- 19 בהוראות פקודת הגביה, שכן בעת הטלתם כבר הייתה קיימת הפרדת רכוש מלאה בין
- 20 המבקשת לבעל מזה כ – 6 שנים, מכוח הסכם הממון, והבית היה בבעלותה המלאה כל
- 21 אותה תקופה.
- 22
- 23 8. לטענת המבקשת, הסיבה שהמשיב "נזכר" לפתע, לראשונה בשנת 2006, לפנות אליה נעוצה
- 24 כנראה בהבנתו כי יתקשה לגבות מהבעל את חוב המס, נוכח מצבו הכלכלי הקשה, ועל כן
- 25 חיפש לו המשיב "כיס עמוק" בדמותה של המבקשת, התנהלות אשר לטענתה מנוגדת לחובת
- 26 תום הלב המוגברת אשר חלה על המשיב כרשות ציבורית.
- 27
- 28 9. המבקשת טוענת כי אין למשיב כל יריבות מולה, הוא נעדר סמכות לפעול נגדה הואיל והיא
- 29 איננה החייבת במס, ואין כל בסיס לניסיונותיו לייחס לה את החוב של הבעל כלפי רשויות
- 30 המס.
- 31
- 32
- 33

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

10. לטענת המבקשת, פקודת הגבייה לא נועדה להעניק למשיב סמכויות של ערכאה שיפוטית, ואין הוא רשאי לקבוע ממצאים בנוגע לתקפותם של הסכמים (כגון הסכם הממון) או בנוגע לאמותותם של מרשמי הזכויות, שכן סמכויות אלה מוקנות באופן בלעדי לבית המשפט.
- לפיכך נטען, כי אין המשיב רשאי לטעון שהסכם הממון הינו למראית עין בלבד, כפי שטען במכתבו מיום 21.3.13, (נספח 38 לכתב התביעה), ואין לדרוש מבני הזוג "הסבר הגיוני" לבחירתם להפריד את רכושם.
11. המבקשת טוענת עוד, כי על פי ההלכה הפסוקה אין לפקיד השומה סמכות לנקוט בהליכי גבייה נגד בן זוג נשוי של החייב בהסתמך על חזקת השיתוף בין בני זוג, ודי בכך כדי להביא לקבלת התובענה, אולם מכל מקום – הסכם הממון שולל כל טענה בדבר חזקת השיתוף בין המבקשת לבין הבעל.
- לטענת המבקשת, טענתו של המשיב לחבות משותפת שלה בחוב המס של הבעל משוללת כל מקור חוקי, ועומדת בסתירה להוראות פקודת מס הכנסה ולתכלית העומדת בבסיסה, כפי שגם פורשה בפסיקת בתי המשפט.
12. בהשלמת הטיעון מטעם המבקשת, בסעיף 9, מפנה המבקשת לחוזר מ"ה 7/95 מיום 28.5.95 שצורף כנספח 1, אשר בו נקבע כי לפקיד השומה אין סמכות לעקל נכס מקרקעין שאינו רשום על שם החייב במס בהליך מנהלי מכוח פקודת הגבייה.
- המבקשת מתרעמת על כך שהמשיב לא טרח לגלות לבית המשפט את דבר קיומה של ההנחיה האמורה.
13. בסעיפים 41 – 50 להשלמת הטיעון טוענת המבקשת, כי לא התקיימו במקרה דנן תנאי הסף המקדמיים לצורך נקיטה בהליכי הגבייה.
- לטענתה, יש לדחות את מש/שכן אין הוא מהווה ראיה בדבר מילוי תנאי הסף לנקיטת הליכי גבייה כנגד המבקשת, ועל כן – לא זו בלבד שהמשיב פעל בחוסר סמכות מהותית כאשר נקט בהליכי גבייה כנגדה, אלא שהמשיב גם לא עמד בתנאי הסף הצורניים המחייבים על פי החוק, וגם בשל כך דין פעולות הגבייה שנקט נגד המבקשת, להתבטל.

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

טענות המשיב

- 1
- 2
- 3 14. המשיב טוען כי הסכם הממון נעשה למראית עין בלבד, יומיים אחר שהוצאה השומה, על
- 4 מנת להתחמק ממס, ואין לאפשר למבקשת ל"חסן" נכסים מגביית המס על בסיסו של
- 5 הסכם הממון.
- 6
- 7 15. לטענת המשיב, השומה וההליך המשפטי בערעור השומה הופנו לבעל עקב היותו "בן זוג
- 8 רשום" לפי סעיף 64 לפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה), וכן לנוכח העובדה כי הוא
- 9 חתום על הסכם פירוק השיתוף במוסד ינוע, אשר הוא זה שייצר את רווח ההון.
- 10
- 11 עם זאת, נטען כי הואיל ולמבקשת הייתה כאמור מניה אחת במוסד ינוע (כמו גם לבעל) –
- 12 הרי שגם המבקשת חייבת במלוא חוב המס, שכן החזקתה במניית החברה הייתה למעשה
- 13 שווה בשווה עם אחזקותיו של הבעל, דהיינו 25%, ומדובר בחוב משותף של בני הזוג, אשר
- 14 נוצר במהלך חייהם המשותפים, ועל המבקשת לשאת בחובות, כשם שנהנתה מן הפירות של
- 15 העסק.
- 16 המשיב מבקש לדחות את טענת המבקשת כי רישום המניה על שמה היה טכני בלבד.
- 17
- 18 לחלופין, טוען המשיב כי יש לחייב את המבקשת, למצער, במחצית מסכום החוב וזאת בשל
- 19 אחזקתה במניה בחברה.
- 20
- 21 16. לטענת המשיב, לאחר שחוב המס הפך לחלוט, בעקבות פסק הדין מיום 31.5.05 בערעור
- 22 השומה – ניתן היה להתחיל בהליכי הגביה גם כנגד המבקשת מכוח כל האמור לעיל.
- 23
- 24 לטענתו, יש להבחין בין המישור השומתי, שבו לעניין חישוב המס יש להוסיף את רווח ההון
- 25 להכנסתו החייבת של בן הזוג שהכנסתו החייבת מיגיעה אישית גבוהה יותר, כהוראת
- 26 בסעיף 66 (א)(2) לפקודה, לבין המישור הגבייתי, שבו יש לחייב גם את בן הזוג הרשום לגבי
- 27 חלקו בהכנסה, כהוראת סעיף 66א(ב) לפקודה.
- 28 הואיל והמבקשת החזיקה ביחד עם הבעל באופן שווה במניית מוסד ינוע – הרי שרשאי היה
- 29 המשיב, לכל הפחות, להפעיל הליכי גביה בשל חלקה של המבקשת בהכנסה – דהיינו מחצית
- 30 מרווח ההון של בני הזוג.
- 31
- 32
- 33
- 34

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

17. הואיל ונקודת המוצא בפקודת מס הכנסה הינה כי התא המשפחתי הוא יחידה מסוי אחת, והכנסת התא המשפחתי נתפסת כהכנסה אחת – טוען המשיב, כי חרף חתימת הסכם הממון, שהוא לדעתו פיקטיבי כמו גם רישום הזכויות על שם המבקשת, לא הפסיקו המבקשת והבעל מלהיות "בני זוג" במובן מונח זה בפקודה, ולמעשה בכל מובן אחר, ועל כן יש לדחות את טענות המבקשת לפיהן היא איננה "החייבת במס" ואינה "בעלת יריבות" עם פקיד השומה, לפחות לעניין מחצית מן החוב.
 18. לעניין פעולות הגבייה ועמידה בהוראות פקודת הגבייה טוען המשיב, כי מנספח 12 לכתב התביעה (דרישת תשלום של השומה מיום 28.9.00) עולה כי היא נשלחה ל"לוי יעקב ו/או כוכבה", ומכאן – שננטקו הליכי גביה גם כנגד המבקשת.
 - לטענת המשיב, לא נפל פגם טכני במשלוח ההודעות אל המבקשת, כפי שעולה מן המסמך מש/1.
 19. אשר לבקשת המבקשת לפיצול סעדים – המשיב מתנגד לבקשה זו.
 - לטענתו, חלק מן הבקשה מנומק בהחזרים אשר, לשיטת המבקשת, מגיעים לה וקוּזְזוּ שלא כדין כנגד חוב המס של הבעל, ומקומן של טענות אלה להתברר במסגרת ההליכים הייחודיים הקבועים בפקודה, אשר ספק אם לא התיישנו, ולא מסגרת ההליך שלפנינו.
- דיון והכרעה**
20. השאלה שעומדת בפנינו הינה – האם, בנסיבות העניין, רשאי היה המשיב לנקוט בהליכי גבייה לפי פקודת הגביה, לרבות עיקולים, גם כנגד המבקשת.
 21. לאחר עיון בכל טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי לא נפל פגם בעצם ביצוע פעולות הגביה על ידי המשיב, ודין התביעה להידחות מן הנימוקים שיפורטו להלן.
 22. אכן הצדק עם המבקשת כי החלטה בדבר תקפותו או אי תקפותו של הסכם או של רישום זכויות נתונה לבית המשפט ולא לפקיד השומה.
 - עם זאת, לפי סעיף 86 לפקודה ישנה סמכות לפקיד השומה להתעלם, בין היתר, מעסקה או מפעולה פלונית אשר אחת ממטרותיה העיקריות היא הימנעות ממס או הפחתת מס בלתי נאותות.

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

- 1 אמנם במקרה שלפנינו לא הייתה מטרתה של החתימה על הסכם הממון הימנעות ממס או
- 2 הפחתת מס בלתי נאותה, ולכן באופן פורמלי אין מקום להחלת סעיף 86 האמור – אולם
- 3 המבקשת עצמה הודתה, בסעיף 44 לכתב התביעה, כי הרקע לחתימה על הסכם הממון היה
- 4 , בין היתר, על מנת להסיר את השעבוד שהיה מוטל על ביתם של בני הזוג במבשרת ציון
- 5 בשל הלוואה שניטלה על ידי הבעל.
- 6
- 7 אם כך הדבר, הרי שהחתימה על הסכם הממון ביום 15.7.00, יומיים בלבד לאחר שהוצאה
- 8 השומה ביום 13.7.00, יכולה בהחלט להתפרש כניסיון לנתק כל קשר בין הבית האמור לבין
- 9 עסקיו של הבעל, לרבות חובותיו למס הכנסה, על מנת לא לאפשר הליכי גביה לגבי הבית
- 10 החדש שיירכש בהר אדר בתמורה למכירת הבית במבשרת ציון.
- 11
- 12 23. אמנם בע.א. 4374/98 עצמון נ. רפ פ"ד נ"ז (3) 433 נקבע כי כאשר בני זוג מבקשים להעביר
- 13 נכס לבעלות מלאה של אחד מהם אין מוטלת עליהם חובה להציג "הסבר", צידוק, או מניע
- 14 לרצונם זה, גם כאשר יצירת ההפרדה ברכוש והעברת הבעלות נבעו מרצון בני הזוג לחסן
- 15 נכסים אלה מפני נושי החייב – אולם הדבר סווג בפסקי הדין בכך שנאמר כי הרצון היה
- 16 "לחסן מבעוד מועד נכסים אלה מפני נושי החייב".
- 17
- 18 הואיל ובמקרה שלפנינו לא נעשה הסכם הממון "מבעוד מועד", אלא למעשה בדיעבד,
- 19 יומיים בלבד לאחר שהוצאה השומה – על כן נראה שנוסף מהסכם הממון "ריח" של ניסיון
- 20 להברחת נכסים, וכתוצאה מכך יש להתייחס בהסתייגות ממשית לתוקפו של ההסדר
- 21 הרכושי אשר נקבע בהסכם הממון.
- 22
- 23 24. הגם שסעיף 66 לפקודה מאפשר לבני זוג, בתנאים מסוימים, לבקש חישוב מס נפרד – הרי
- 24 שנקודת המוצא בפקודה היא שבני זוג, כל עוד הם עונים על הגדרת "בן זוג" בסעיף 1
- 25 לפקודה, מהווים יחידת מיסוי אחת, והכנסת התא המשפחתי נתפסת כהכנסה אחת.
- 26
- 27 במקרה שלפנינו, החזיקה המבקשת מניה במוסך ינוע.
- 28 בהקשר זה ראיתי לדחות את טענתה כי מדובר בנושא היסטורי – פורמאלי בלבד.
- 29 להחזקת מניות בחברה יש נפקות משפטית, ובמקרה הנדון הייתה המבקשת, למעשה, בעלת
- 30 25% מהמניות במוסך ינוע.
- 31
- 32
- 33

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

- 1 לפיכך, לגבי ההון שנצבר אצל בני הזוג, אשר אין מחלוקת כי הם עונים על ההגדרה של "בן
- 2 זוג" בסעיף 1 לפקודה, חלה חבות במס גם על המבקשת לגבי הדיבידנד שקיבל הבעל
- 3 במסגרת פירוק השיתוף במוסד ינוע, לפחות בשיעור החלק של המבקשת בחברה.
- 4
- 5 25. יצוין, כי ראיתי לקבל את עמדת המשיב לפיה גם אם המבקשת לא הייתה מחזיקה במניה
- 6 במוסד ינוע - הרי שבפועל, עקב הנאתה מפירות ההכנסה מהמוסד לאורך השנים, כחלק
- 7 מהתא המשפחתי, לא יהא זה ראוי וצודק לטעון כי המבקשת מנותקת מהחובות שנתרו
- 8 בתיק בני הזוג.
- 9 עם זאת, לאור העובדה שהמבקשת החזיקה בפועל במניה במוסד ינוע – ניתן להשאיר נושא
- 10 זה "בצריך עיון".
- 11
- 12 26. יש לזכור כי גם לפי הדין הכללי, ולא רק במישור דיני המס, קיים עקרון של שיתוף בחובות
- 13 כמו בזכויות (בהסתיוגויות שאין מקומן במקרה שלפנינו), ולכן גם מכוח הדין הכללי קמה
- 14 למבקשת חבות, לפחות במחצית חובו של הבעל לרשויות המס.
- 15
- 16 בהקשר זה ראה ע.א. 3002/93 בן צבי נ. סיטין פ"ד מ"ט (3), 5, אשר בו נקבע:
- 17
- 18 **"חזקת השיתוף בחובות משלימה את חזקת השיתוף בנכסים. בן הזוג**
- 19 **הנהנה מפירות השותפות עם בן זוגו, חייב לשאת בעול החובות שנוצרו**
- 20 **במהלך החיים המשותפים. שתי החזקות הללו משקפות את תמציתו של**
- 21 **משק הבית המשותף – ההנאה מרווחי השותפות בצד הנשיאה המשותפת**
- 22 **בהוצאות ובהפסדים".**
- 23
- 24 וכן ראה ע.א. 446/69 לוי נ. גולדברג פ"ד כ"ד (1) 813, תמ"ש 860-09-09 ס.א.נגד מ.א.
- 25 ואח' וכן רע"א 8741/00 שלם נ. טווינקו בע"מ מיום 13.2.06.
- 26
- 27 27. בתמ"ש (ת"א) 19570/97 א.ש.נ.ט בע"מ (פורסם בנבו ביום 2.12.99) נקבע, כי חובות
- 28 שנוצרו במהלך העסקים הרגיל של הבעל בעסק שייצר פרנסה לרווחת המשפחה כולה –
- 29 מדובר בחובות משותפים, נטל השכנוע רובץ לפתחה של האישה הטוענת כי מדובר בחוב
- 30 אישי של בעלה, ועליה להראות ולהסביר מדוע אין לראות בחוב זה חוב משותף.
- 31
- 32
- 33

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

1 במקרה שלפנינו, לאור האמור לעיל בפסקאות 22 – 23 לגבי הסכם הממון, וכן לאור האמור
2 בסעיפים 56-60 לכתב התשובה מטעם המשיב – לא שוכנעתי כי המבקשת עמדה בנטל
3 ההוכחה האמור.
4
5 28. אכן כטענת המשיב, יש להבחין בין המישור השומתי לעניין חוב המס, לבין המישור
6 הגבייתי, שלפיו ניתן לחייב גם את בן הזוג, שאינו בן הזוג הרשום, לגבי חלקו בהכנסה
7 כאמור בסעיף 66א (ב) לפקודה, אשר קובע:

8
9 **"הוראות פקודה זו לעניין גביה ועונשין יחולו גם על בן הזוג שאינו בן הזוג**
10 **הרשום לגבי חלקו בהכנסה, ובלבד שבן הזוג שאינו בן הזוג הרשום לא**
11 **יאשם בעבירה ולא יחויב בתשלום קנס מנהלי..."**
12

13 אמנם טוב היה עושה המשיב אם במסגרת הליכי הערעור על השומה היה מתייחס גם לחוב
14 הנטען על ידו מאת המבקשת כמחזיקה במניה של מוסד ינוע, בנוסף לחובו של הבעל וכבן
15 הזוג הרשום, אולם הימנעות מלעשות כן אין משמעותה כי לא ניתן להחיל את הוראות
16 סעיף 66א (ב) לפקודה על המבקשת, ולפתוח בהליכי גביה גם לגביה, כפי שנעשה בפועל,
17 לאחר שחוב המס הפך לחלוט.

18
19 29. בהקשר להליכי הגביה, יש לתמוה על כך כי על אף שדרישת התשלום מיום 28.9.00 נשלחה
20 לבעל ו/או למבקשת (כפי שעולה מנספח 12 לכתב התביעה), לאחר החתימה על הסכם
21 הממון – לא "נזעקה" המבקשת כבר אז לגבי עצם חיובה במס, אלא המתנה זמן כה רב על
22 מנת להעלות טענות אלה.
23

24 נראה שגם זו אינדיקציה לגבי "ריחו" של הסכם הממון ולכך שהמבקשת ביקשה "שלא
25 להעיר דובים מרובצם" לגבי הסכם הממון.
26

סוף דבר

27
28
29 30. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הליכי הגביה שבהם נקט המשיב כלפי המבקשת ננקטו
30 כדין, ואין מקום לבטלם.
31
32
33
34

בית משפט השלום בירושלים

ה"פ 4932-06-13 לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים

תיק חיצוני:

- 1 31. כמו כן, ראיתי לדחות את בקשת המבקשת לפיצול סעדים מן הנימוקים שהועלו על ידי
- 2 המשיב בכתב התשובה.
- 3
- 4 32. עם זאת, הואיל ושוכנעתי כי יש לחייב את המבקשת רק במחצית מסכום חוב המס ולא
- 5 במלוא הסכום – הרי אם צו העיקול מיום 22.2.06 (נספח 1 לכתב התביעה) (להלן – צו
- 6 העיקול), אשר הוצא לכיסוי חוב בסך 964,570 ₪, מתייחס למלוא סכום החוב, על המשיב
- 7 לתקנו ולהעמידו על מחצית בלבד מסכום חוב המס.
- 8
- 9 תיקון צו העיקול, אם אכן יש צורך בכך, יבוצע תוך 10 ימים מהיום שבו יגיע פסק הדין
- 10 לידי המשיב.
- 11
- 12 בנסיבות העניין, לא ראיתי ליתן צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.
- 13
- 14 המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.
- 15
- 16 ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ה, 20 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.
- 17

אנה שניידר, שופטת

- 18
- 19
- 20
- 21